

Session derved kan faae Ende; Men om Vinter-Dagene møde de] saa tidlig om Morgenen, at Retten kan være sat Kl. 9; undtagen [de 3de Dage for Paaske- og Pintse-Høitider, og] de Dage, som i Paaske- og Pintse-Ugerne komme efter, saavel som de Dage, Ridderne bære deres Ordens-Kiæder, paa hvilke Dage ingen Høieste-Ret skal holdes.

6. [Skulde Justitiarius mærke, at de til et Aar instevnte Sager vare saa mange og saa vidtløftige, at de rimeligviis ikke inden Aarets Udgang i de ordinære Sessioner kunde blive forhørte og paadømte; da, som det er Kongens Hensigt, at alle Sager skal ved Høieste-Ret tilendebringes i det Aar, til hvilket de ere indstevnte; saa, for at opnaae dette, vil Kongen i saa Fald,

a) At Justitiarius tilligemed 2de af de ældste Tilforordnede til skriftlig Procedure og paafølgende Paakiendelse i Høieste-Ret udsøger endeel af de korteste Sager, som bestaae af en simpel Qvæstion og bekvemmelig skriftlig kan tracteres, alt i Følge Rescr. 21 Apr. og 27 Jul. 1742.

b) Skal Justitiarius med de Tilforordnede overlægge, at de ej alene møde om Fredagen, skjønt Høieste-Ret ellers ikke i Almindelighed paa den Dag holdes og sidde om Vinteren fra Kl. 1 til 2, som er en Time længere, men at de og ved de 3de Høitider, Juul, Paaske og Pintsedag, møde alle Søgne-Dage. Dersom samtlige indstevnte Sager, dette uanseet, ikke inden Aarets Udgang kunde blive paadømte, da skal Justitiarius være betænkt paa, efter Overlæg med de Tilforordnede, at gjøre Konge saadant Forslag, hvorved Hans Hensigt, at see Sagerne paa et Aar tilendebragt, tilfulde kan opnaaes, saasom Kongen ingenlunde vil tilstede, at Undersaaterne i Rettergangs Fremme maae opholdes, eller Sagerne fra et Aar til andet udsættes, uden alene i det Tilfælde, hvor begge Parter det selv, for lovlig og skiellig Aarsags Skyld, forlange.]

7. [Høieste-Rets Stevninger skal udsendes fra det Danske Cancellie 6 Uger for den Tid, Høieste-Ret er paabunden, i de Sager, som i Danmark dømte ere, og i de Sager, som i Norge dømte ere, ¼ Aar for Tiden, paa det de saa betimeligen for de Indstevnte kan forkyndes, at de bekvemmeligen til Tiden kan møde, som loven ellers med videre Omstændigheder ommelder.]

8. [Af de indstevnte Sager skal hver Gang saa mange anslaaes, som man formener, paa 2 Dage at kunne blive forhørte, saasom 8 eller 10 Sager, hvilke og efter den Orden, som de paa Cartet ere satte, skal forhøres. De Sager som fra en Dag overblive til den anden, skal staae først paa det Cart, som til næste Dag derefter anstaaes, og først forhøres, efter den Orden, som de forrige Dage vare anslagne; saa at det ikke maa være til-ladt at springe hid og did i Cartet, saasom Kongen vil, at samme stricte skal følges, undtagen i Tilfælde af hastig Svaghed, som Procuratorerne kunde paakomme, hvorom den 28 § (*) videre forklarer, saa og naar nogen af de Tilforordnede efter 14 § ikke kunde sidde Dom i en eller flere af de anslagne Sager; og der ikke saa mange af de andre Tilforordnede ere tilstede, som den 4 § foreskriver. Saa skal og Sagerne til Forantagelse anslaaes efter den trykte Orden, undtagen de bevilgede Sager, hvilke maae anstaaes, naar det af Justitiario forlanges af dem, som Kgl. bevilling derpaa har erholdt,] men Delinqvent-Sager skal fremfor alle andre befordres; [Og skal Parterne, hvis Sager anstagne ere, endelig tiltænkte være, enten selv eller ved deres Fuldmægtige at møde i rette Tider under 40 Rdlrs Straf efter Loven.]

(*) I Instruksen selv står ved en trykfejl: 30 §.

9. Parterne, hvis Sager anslagne ere og i saa Maader paaraabes, skal da indkomme og beskedentlig, enten selv eller ved deres Fuldmægtige, deres Sager agere, og med allerunderdanigst Ærbødighed for Høieste-Ret sig tee og skikke, og i alle deres Indlægge, som altid skal være paa korteste Maade klarligen forfattede, saavel som alle Documenter, som de til deres Sags Oplysning fremføre, paa Dansk indrettede, eller hvis mundtliggen der i Rettergangen forhandles, [altid rette deres Ord og Tale til Kongen alene, hvad heller Han er der selv tilstede eller ikke ;] Skikker nogen sig usømmeligen, straffes han efter Loven og Forseelsens Beskaffenhed.

10. [Ingen Breve eller Beviisligheder maae i Høieste-Ret annammes eller oplæses, som ej for dem, der i Sagen have dømt, have været producerede, med mindre den, som sig deraf agter at betiene, med sin Eed bekræfter, at han saadanne Breve og Beviisligheder ej haver kundet bekomme, før Dom for Ober-Retten var afsagt, eller og Kongen selv derudinden af sær Naade dispenserer.]